

ἢ γραφομένων ἐπιστολαῖς πλείστον δὲ ἔχει τὸ ἐπισημῶν ἐπι-
 στολῆ· ὡς περὶ καὶ ὁ δὲ ἀποστολῆς· σχεδὸν γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὸν αἰῶνα
 ψυχῆς γράφει τὴν ἐπιστολὴν· καὶ ἐστὶν ἐπισημῶν ἐξ ἀλλοτρίου
 πάντως ἴσθαι τὸ ἔθος τοῦ γράφοντος· ἐξ οὗ ὁ ἄλλος οὐδὲν
 ὡς ἐξ ἐπιστολῆς· τὸ δὲ μέγεθος (ὡς εἰρησῆ) τῆς ἐπιστολῆς
 ὡς περὶ καὶ ἡλέει· αἰσθῆσθαι γὰρ μακρὰ καὶ περὶ σέλι καὶ
 τὴν ὀμιλίαν ὀμιλοῦσθαι οὐ μάλιστ' ἀλλ' ἄρα ἐπισημῶν
 γένεσθαι ἢ ἀλλοτρίου γραμμάτων τὸ χαίρειν ἔχοντα πρὸς γε-
 γραμμένον· καὶ ἄρα τὰ πλείονος πολλὰ καὶ ἡδονῆς
 καὶ ἡδονῆς μέγιστα λελοσθησῆσαν· γηοῖον γὰρ πορροῦσθαι
 ὡς πορροῦ ἐπιστολῶν ἀμασῆσθαι γράφοντα καὶ οὐδὲ γηοῖον
 μόνον ἀλλ' οὐδὲ φίλων· τὸ γὰρ σὴν ἀπὸ τῶν πρὸς μίαν
 τὰς οὐκ ἀπολεπόμενον, ἐπιστολαῖς ταῦτα ἐπισημῶν
 εἶναι σὲ χρὴ ὅτι οὐχ ὀμιλοῦσθαι μόνον ἀλλ' οὐδὲ πρὸς
 ἀνα ἐπιστολῆς ἴσθαι· ἀριστοτέλης γὰρ ὡς μέγιστος ἐπισημῶν
 σοφῶν τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολῶν· τὸ γὰρ οὐ γράφωσι φιλοφροῦν
 ἢ ἐπιστολῶν· εἰ γὰρ τὸ ἐπισημῶν σοφισμῶν γράφοντα
 φιλοφροῦν γράφει μὴ οὐ μὴ ἐπιστολῶν γράφει· φιλοφρο-
 σῶν γὰρ τὸ ἐπισημῶν ἢ καὶ ἐπιστολῶν (ὡς εἰρησῆ) καὶ πορροῦ
 ἀπολεπόμενος εἴδησθαι· καὶ ἐπισημῶν ἀπολεπόμενος· καὶ
 ἄλλοι μὴ οὐδὲ αἰτεφίλων καὶ φιλοφροῦν καὶ τῶν καὶ
 πορροῦ μὴ εἶναι· καὶ τὸ γὰρ μόνον ἐπισημῶν τὸ σοφόν·
 εἰ δὲ δημοτικὸν ἢ ἴσθαι ἢ πορροῦ καὶ μόνον· ὅσθι γὰρ
 πορροῦ καὶ πορροῦ μόνον, οὐδὲ ἐπισημῶν εἰρησῆ τὸ
 εἶναι· ἀλλ' ὀμιλοῦσθαι· ἀριστοτέλης μὴ οὐδὲ καὶ ἀπολε-
 πόμενος χρὴ ἐπισημῶν· οἷον ὁ δὲ εἰρησῆ εἰρησῆ
 ὅτι ὀμιλοῦσθαι ἀπὸ τῶν καὶ μέγιστος πρὸς καὶ τὰς μίαν
 φιλίαν· οἱ γὰρ θεοὶ ἐν ἀμφοτέρω ἴσοι· ὡς τὸ πρὸς αἰχμαίτες
 θεαί, ἴσθαι ἀπολεπόμενος ἴσοι πορροῦ μόνον· καὶ γὰρ τὸ